

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput XLII. De throno die, et die de novem choris angelorum, et de
quatuor osculis.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

CAPUT XLII.

DE THRONO DEI, ET DE NOVEM CHORIS ANGELORUM,
ET DE QUATUOR OSCULIS.

CUM hic liber scriberetur, ignorante penitus illa beata de qua dicimus persona ¹, die quadam audivit in Missa vocem nominantem illam personam cui secreta sua revelare consueverat, ac dicentem : « Quid putas meriti accipiet illa pro eo quod scribit. » At illa admirans et stupens, familiarem suam si ea quæ sibi dicere solebat conscriberet requisivit. Illa vero fateri nolens, se prout poterat excusabat, addens ut Dominum interrogaret. Sequenti igitur die, cum beatam Virginem post Officium *Salve sancta Parens* salutaret, dixit ei Dominus : « Tace, et ea quæ tibi do accipe, et eis fruire. » Cum vero ita esset expectans, cœpit eadem verba iterare ; sed cor ejus eam redarguit cogitans illud : *melior est obedientia quam victimæ*, ultra prosequi non audebat. Et ecce duo Angeli venientes eam in sublime elevabant ; anima vero hoc dono Dei se nimium indignam reputabat. Cui Angeli : « *Obliviscere populum tuum et domum patris tui.* » (PSAL. XLIV. II.) In his verbis intellexit quod cum Deus animam per intimam contemplationem dignatur extollere, semetipsam et omnia etiam peccata sua debet oblivioni tradere, quatenus expeditius Deo vacans, his quæ sibi revelantur limpidius valeat inhærere. Tunc Angeli assumentes eam ad domum pulcher-

Mira
Mechtildis
per
Angelos
ad Deum
exaltatio.

1. Cf. Lib. V. c. 27. Quæ persona ex familiaritate quam *Legatus* testatur fuisse inter Gertrudem et Mechtildem, videtur esse sancta Gertrudis.

rimam et miræ magnitudinis deduxerunt. Quam intrans vidit in ea novem choros Angelorum miro et ineffabili modo unum supra alium in modum cujusdam testudinis, dispositas et ordinatas. In summitate autem supra chorum Seraphim, thronus Dei et beatæ Virginis excellentissime eminebat.

Vidit etiam de Corde Dei novem radios procedere in singulos choros, et quemlibet chorum radium suum omnibus choris aliis ministrare. Radius enim igniti amoris a Deo immediate procedens, chorum Seraphim illustrabat, et deinde choros alios omnes penetrabat. Sicque singuli lucem sibi a Deo immediate infusam aliis choris communicabant. Tunc anima ad pedes Domini procidens, ipsum intimis præcordiis salutabat. Et ait Dominus : « Ecce do tibi pacem meam, ut nunquam de aliqua re ita graveris, quod a me impediaris. » Fuerat enim nimis contristata, ita ut fere per septimanam ad Dominum per intimam cordis quietem non posset pervenire. Recordata est vero vocis quam hesterna audierat die, et interrogavit Dominum si vere familiaris illa sua scripserit, vel quid sibi vox illa voluisset. Cui Dominus : « Ne timeas neque solliciteris : permitte eam facere quod facit, nam ejus cooperator ero et adjutor. »

Rogavit igitur Dominum ut eam instrueret qualiter beatam Virginem salutaret. Qui ostendens ei Cor suum : « Hic, inquit, inde accipies quo Matrem meam salutes ¹. » Statimque anima quasi avicula ad lætus Domini volitans, grana quædam nivei candoris in modum mannatis de Corde Dei tulit, et Cordi beatæ Virginis imposuit, per quodlibet granum aliquod speciale gaudium ipsius Virginis exprimendo.

Inter Secretum vero cum beatam Virginem admoneret gaudii quod habet ex unione qua Deo supra omnem crea-

Ex Corde
Dei
novem
radii in
choros
Angelorum.

Grana
quædam e
divino Corde
colliguntur.

1. Cf. *Legatus*, passim, de his quæ cum defuerint in obsequio beatæ Mariæ debito, per divinum Cor supplentur.

Osculum
a Domino
Matris
erit animæ
in
perpetuum.

turam familiaris vivit, Dominus et beata Virgo in invicem inclinantes, se diutissime sunt osculati. Dixitque Dominus ad animam : « Hoc osculum tuum in perpetuum erit, et omnes qui me aut Matrem meam, in unione illa qua mihi unitur salutant feliciter inseparabili unione mihi adhærebunt ¹.

Soror
Mechtildis
memoratur.

Post hæc anima scire cupiens ubinam anima felicitis sororis M. modo esset, vidit eam in choro Seraphim, in modum avis contra faciem Domini directe volitantem ; per quod innuebatur cognitio illa qua in terris præ cæteris illuminata vigebat ². Vidit etiam familiaris suæ M. animam, quæ cum sorore M. quasi unus spiritus fuerat in Christo, paulo inferius, et tamen ita vicinam, ut eam manu teneret. In fine autem Missæ Dominus quatuor oscula dabat animæ, pro benedictione, cum ineffabilibus verbis dans ei certitudinem quod nunquam ab eo posset separari.

CAPUT XLIII.

DE NOMINE ET UTILITATE HUIUS LIBRI.

SICUT jam diximus, hic liber fere totus ita conscriptus est, ut hæc Dei famula ignoraret. Sed dum a quodam didicisset, tantum contristata est, ut omnino consolari non posset. Unde ad Dominum solito ex more confugiens, ipsi tristitiam suam cum fiducia exponebat. Cui Dominus statim apparuit, hunc librum supra Cor suum in dextera sua tenens,

1. Cf. Part. IV. c. 8.

2. Cf. infra. Part. V. c. 3. item *Legatus*, lib. V. c. 7. Videtur pro Seraphim hic ponendum esse Cherubim.